

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-2360/16-9

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-U-4243-P-163/16-48-1
PRIMLJENO: NEPOSREDNO - POŠTI
..... dana 13-10-2016. 20.....
Omot u privitku. Primjeraka 1 Priloga .....

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Kristini Senjak Krunić i Snežani Adamović, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Tomislava Karamarka iz Zagreba, Ulica kneza Mislava 9, kojeg zastupa opunomoćenik Ivo Farčić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Farčić & Šarušić u Zagrebu, Baštijanova 2A, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, dana 26. rujna 2016.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, BROJ: 711-1-1008-P-163/16-36-1 od 15. lipnja 2016.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika BROJ: 711-1-1008-P-163/16-36-1 od 15. lipnja 2016. pod točkom I. izreke utvrđeno je da je iznošenjem osobnih stavova i prijedloga kojima se zalagao za povlačenje Republike Hrvatske iz arbitražnih postupaka koji se vode između Republike Hrvatske i MOL-a, osobito na sastanku Vijeća za suradnju održanom 5. svibnja 2016., između predstavnika Domoljubne koalicije i MOST-a, tužitelj bio u sukobu interesa u smislu članka 2. stavka 2. alineje 3. ZSSI-a. Točkom II. izreke utvrđeno je da se zbog osobnih i poslovnih odnosa koji su postojali između tužitelja i Josipa Petrovića, tužitelj nalazi u situaciji u kojoj privatni interesi mogu utjecati na njegovu nepristranost u obnašanju dužnosti prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske te time i u situaciji mogućeg sukoba interesa u smislu članka 2. stavka 2. alineje 3. ZSSI-a zbog koje tužitelj ne može sudjelovati u procesima donošenja odluka vezanim uz arbitražne postupke koji se vode između Republike Hrvatske i MOL-a kao niti u donošenju ostalih odluka koje se odnose na trgovačko društvo

INA-Industrija nafte d.d. Točkom III. izreke određeno je da propustom deklariranja da su u razdoblju prije stupanja na dužnost prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske postojali poslovni odnosi koji tužitelja povezuju s Josipom Petrovićem koji putem trgovačkog društva Peritus savjetovanje d.o.o. obavlja niz obavještajnih i savjetodavnih usluga za MOL, osobito u situaciji kada je od strane novinara upitan da pojašni svoj odnos s Josipom Petrovićem, tužitelj nije postupao u skladu s obvezom očuvanja vlastite vjerodostojnosti i povjerenja građana kao i savjesnog, odgovornog i nepristranog obnašanja dužnosti prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske te je time počinio povredu načela djelovanja iz članka 5. stavka 1. i stavka 4. ZSSI-a.

Tužitelj u tužbi osporava tuženikovu odluku, jer se ne radi razlika između pravnih i fizičkih osoba radi čega se poistovjećuje Josipa Petrovića s društvima Peritus savjetovanje d.o.o. i INA-Industrija nafte d.d., dok se Anu Karamarko poistovjećuje s društvom Drimia d.o.o. Ističe da on i Josip Petrović nisu bili u nikakvom poslovnom odnosu niti ta činjenica proizlazi iz obrazloženja osporene odluke u kojem se navode poslovni odnosi trgovačkih društava radi čega obrazloženje smatra kontradiktornim izreci osporenog rješenja. Zaključuje da ne postoji privatni interes utemeljen na poslovnom odnosu, jer poslovni odnos između njega i Josipa Petrovića nikada nije postojao. Proizvoljnom smatra tvrdnju tuženika da Peritus savjetovanje d.o.o. obavlja obavještajne poslove za MOL, iako od Peritus savjetovanja d.o.o. nije zatražen na uvid ugovor sklopljen s MOL-om niti je taj ugovor priložen spisu, a ni Peritus savjetovanje d.o.o. u očitovanjima nije navelo da takve poslove obavlja. Smatra da zaključak tuženika da su poslovi koje Peritus savjetovanje d.o.o. obavlja za MOL u suprotnosti s nacionalnim interesima ne proizlazi ni iz jednog dokaza, jer stvaran sadržaj odrađenih poslova između tih pravnih osoba tuženik nije utvrđivao. Naime, iz dokumentacije kojom tuženik raspolaže nije moguće zaključiti da ista što Josip Petrović radi ima uopće veze s arbitražnim postupkom. Ističe da je Drimia d.o.o. u 2012. godini, osim Peritus savjetovanja d.o.o., imala još 13 klijenata radi čega je netočno da je u količini ukupnih primanja te godine prihod od Peritus savjetovanja d.o.o. bio glavni ili pretežit, odnosno da je predstavljao 10,48% ukupnih prihoda, odnosno 7,8% svih prihoda u razdoblju 2012. do 2015., što društvo Peritus savjetovanje d.o.o. ne izdvaja niti kao pretežitog niti kao glavnog klijenta o kojem ovisi egzistencija Drimia d.o.o. U odnosu na činjenicu da su prva tri računa nakon osnivanja Drimia d.o.o. u 2012. godini izdana od Peritus savjetovanja d.o.o., prema čemu tuženik zaključuje da je Peritus savjetovanje d.o.o. bio glavni ili pretežit klijent Drimia d.o.o., nije u nikakvoj korelaciji s njegovim političkim djelovanjem, obzirom da on tada nije bio niti predsjednik HDZ-a, što postaje u svibnju 2012. godine. Dodaje da se isplaćeni iznos od 66.250,00 kn odnosi na zaostale kvartalne bonuse za 2013. godinu obzirom da je Drimia d.o.o. pored mjesečnog paušala imala pravo i na kvartalne bonuse te na isplatu po posebnoj narudžbi na ime analize telekomunikacijskog tržišta u Republici Hrvatskoj i analize medijskog tržišta u Srbiji. Smatra da tumačenje ugovora i konto kartice na način kako je to učinio tuženik nije moguće bez dodatnog pojašnjenja i dodatne dokumentacije u vidu računa koji čine jasnim iznose u konto kartici te ih dovode u vezu s ugovorom, što tuženik nije zatražio. Skreće pozornost da su pojedini dijelovi odluke zadebljani kako bi se apostrofirale one činjenice koje bi mogle biti poveznica prema MOL-u. Naglašava da su svi ugovoreni poslovi Drimia d.o.o., poslovi medijskih analiza, neovisno radi li se o autoindustriji, energetici, trgovačkim centrima ili nečem trećem. Mišljenja je da bez obzira što je poslovnom suradnjom ugovoreno obavljanje poslova medijske analize u industriji energetike, važno je što je doista izvršeno, a to je prikupljanje press clip o obnovljivim izvorima energije (vjetar, voda, sunce). Napominje da se MOL ne bavi obnovljivim izvorima energije, već istraživanjem, proizvodnjom i distribucijom nafte (sirove nafte i rafiniranih proizvoda) i plina. Prema navodima tužitelja bitna je narav posla kojim se bavi Drimia d.o.o., koji nipošto nije obavljanje konzultantskih poslova iz područja energetike kako je to nametnuto od strane medija. Prema mišljenju tužitelja ne postoji, niti je tuženik utvrdio, neki njegov financijski interes u poslovnom odnosu

društava INA-Industrija nafte d.d. i Soboli d.o.o. Ukazuje da između njega i Drimia d.o.o. također ne postoji nikakav financijski interes, jer je prihod od poslovnog odnosa s Peritus savjetovanje d.o.o. imalo Drimia d.o.o., a ne Ana Karamarko. Iznosi da je u 2012. godini Drimia d.o.o. poslovalo s neto dobiti od 104.812,07 kn, koja je reinvestirana, dok se u 2013. i 2014. godini poslovalo s gubitkom (2013. godine gubitak je 567.007,50 kn, a 2014. godine gubitak je 141.635,40 kn). Međutim, u 2015. godini društvo je poslovalo ponovno s neto dobiti od 558.365,13 kn, koja kao i 2012. godine nije isplaćena članovima društva. Ističe da Ani Karamarko kao članu Drimia d.o.o. od osnutka do danas nije isplaćena ni kuna dobiti ostvarena poslovanjem tog društva. Smatra da tuženik nepravilno prihod od Peritus savjetovanje d.o.o. izjednačava s dobiti i to ne Drimia d.o.o. već izravno Ane Karamarko. Naglašava kao bitnu činjenicu da je s Anom Karamarko brak sklopio 24. svibnja 2015., pa tuženik pogrešno promatra razdoblje od 2012. do travnja 2015. u smislu bilo kakve financijske koristi koju bi mogao ostvariti preko supruge, jer mu u tom razdoblju nije bila supruga. Pozivajući se na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj UsŽ-1433/15-2, napominje da tuženik u odluci nije dao jasne kriterije kojima definira njegov privatni interes. Također napominje da je tuženik već ranije zauzeo stav da prijateljski odnos sam po sebi nije sporan, već da se dužnosnik treba izuzeti od sudjelovanja u donošenju odluka u situaciji u kojoj se odlučuje o interesima osoba s kojima je dužnosnik u prijateljskim odnosima. S tim u vezi ističe da nije sudjelovao u donošenju nikakvih odluka kojima bi pogodio Josipu Petroviću ili MOL-u kao klijentu Peritus savjetovanje d.o.o. Ta činjenica uostalom proizlazi i iz odluke tuženika kojom mu se na teret stavlja iznošenje osobnih stavova u pogledu arbitražnih sporova, a ne sudjelovanje u donošenju bilo kakve odluke po tom pitanju. Skreće pozornost da nigdje u osporenoj odluci nije navedeno niti obrazloženo u čemu bi bio njegov privatni interes za prekidom arbitraže, povlačenja iz arbitražnih postupaka i pristupanja pregovorima između Vlade Republike Hrvatske i MOL-a. Smatra da je tuženik trebao utvrditi zašto pristupanje pregovorima predstavlja javni interes i da li uopće postoji sukob u smislu da jednoj od suprotstavljenih strana odgovara stanje arbitraže, a da drugoj od suprotstavljenih strana odgovara prekid arbitraže i pristupanje pregovorima. Objašnjava da su arbitražni postupak i postupak pregovora dvije vrste procedure koje se primjenjuju u spornim situacijama s ciljem razrješenja spora. Obje ove procedure postoje radi okončanja neodržive sporne situacije i kontrole štete ili jednostavnije, radi se o dva puta do istog cilja. Dodaje da u ovom postupku ne postoje elementi na temelju kojih bi se mogao donijeti zaključak da je arbitraža povoljnija od postupka pregovora, a niti se u konkretnim izjavama može vidjeti ozbiljnost i razrađenost takvog prijedloga, maksimalno što se može vidjeti jest da u njegovim riječima postoji određeni oprez i ograde u svezi tog postupka. Međutim, konkretan interes MOL-a u prekidu postupka i prelasku na pregovore, konkretan interes Josipa Petrovića u istome te konkretan interes Republike Hrvatske u samom postupku arbitraže nije vidljiv, a nije niti moguć. Poziva se na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-412/2016 od 3. lipnja 2016. godine koja je utvrdila opću obvezu tuženika da u izrekama odluka naznači točno razdoblje (od datuma do datuma) u kojem je određeni dužnosnik kršio zakonska pravila o sprječavanju sukoba interesa. Međutim, osporena odluka nema takvo vremensko određenje te je jedino razdoblje u kojem se može odluka ispitivati upravo 5. svibnja 2016. Smatra da činjenica da mu nije izrečena sankcija ne znači da se odluka ne može osporavati u sudskom postupku obzirom za osporavanje ovakve odluke postoji nesumnjiv pravni interes. Ukoliko postoji sukob interesa, prema tužiteljevom razmišljanju, tuženik je trebao izreći jednu od sankcija iz članaka 42.-45. ZSSI-a, ili temeljem zakonske odredbe ne izreći sankciju, ali svoj stav obrazložiti. Smatrajući da je upravni spor moguć poziva se na odluku Upravnog suda u Zagrebu u predmetu broj UsI-4068/13, koja je potvrđena odlukom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsŽ-1482/15.

Predlaže da sud poništi osporenu odluku tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u okviru svojih ovlasti i nadležnosti pokrenuo postupak sukladno članku 39. stavku 1. i stavku 2. ZSSI-a te je u provedenom postupku na temelju činjenica koje tužitelj u predmetnoj tužbi ne spori, zakonito i pravilno utvrdio da u situaciji kada tužitelj kao prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske sudjeluje u procesima donošenja odluka koje utječu na sporna pitanja u odnosima između INA-Industrija nafte d.d. i MOL-a, postoje okolnosti koje mogu utjecati na njegovu nepristranost te da je određenim postupcima odnosno propustima, tužitelj postupio suprotno načelima koja ga kao dužnosnika obvezuju. Dodaje da se pitanje utvrđivanja postojanja sukoba interesa u nekoj situaciji, u suštini svodi na utvrđivanje postojanja okolnosti koje utječu, ili se može smatrati da utječu ili samo mogu utjecati na njegovu nepristranost. U postupku u kojem je donijeta osporena odluka, utvrđeno je postojanje posljednje od tri navedene gradacije, odnosno utvrđeno je postojanje potencijalnog, mogućeg sukoba interesa, a jasno se opisuje koje to konkretne okolnosti, potencijalno mogu utjecati na nepristranost tužitelja u rješavanju određenih pitanja. Ističe da je pravovremeno sprječavanje i razrješavanje postojećeg ili nastalog sukoba interesa izričito propisano kao obveza svakog dužnosnika. Smatra da se od dužnosnika koji obnašaju najviše javne dužnosti, opravdano očekuje veća razina obzira i spoznaje o posljedicama nerazriješenog sukoba interesa. Upućuje da je tužitelj u skladu s člankom 6. ZSSI-a bio dužan zatražiti mišljenje ukoliko je povodom određenih okolnosti bio u dvojbi je li neko postupanje, primjerice njegovo osobno zagovaranje povlačenja Republike Hrvatske iz arbitražnih postupaka koji se vode s MOL-om, u skladu s načelima obnašanja javnih dužnosti, uzimajući u obzir da je povezan s Josipom Petrovićem koji je, sukladno javno dostupnim podacima, jedan od svjedoka u tom postupku, a ujedno i osoba koja je u poslovnom odnosu s MOL-om. Smatra da je od trenutka u kojem su se u javnosti objavili prvi podaci o povezanosti tužitelja s Josipom Petrovićem, tužitelj bio dužan poduzeti sve što je potrebno da ne dovede u sumnju motive vlastitog djelovanja u obavljanju dužnosti prvog potpredsjednika Vlade. Podsjeća da je povodom otvorenog pisma udruge GONG objavljenog 21. travnja 2016., pod naslovom „Karamarkove prijateljske veze ugrožavaju nacionalni interes“ istog dana na svojim internetskim stranicama objavio priopćenje u kojem je javno ukazao na obveze tužitelja koje proizlaze iz odredbi ZSSI-a. U odnosu na prigovore tužitelja iznesene u tužbi, nespornim smatra da su u određenom ugovornom odnosu bile pravne osobe, a ne izravno tužitelj i Josip Petrović, što ne umanjuje zaključak da iz ugovora o poslovnoj suradnji između INA-Industrija nafte d.d. i Soboli d.o.o. te potom Peritus savjetovanja d.o.o. i Drimia d.o.o., proizlazi da su i između tužitelja i Josipa Petrovića, osim osobnih i prijateljskih odnosa, postojali i poslovni odnosi, koji se ne odnosi na ugovorni odnos u kojem su bile pravne osobe, već se navedeni pojam koristi u širem smislu, kojim se ukazuje da su dvije fizičke osobe, tužitelj i Josip Petrović, pored svojih privatnih prijateljskih odnosa, bili i poslovno povezani. Dodaje da je njihov poslovni odnos, dodatna kategorija u odnosu na privatne odnose koji proizlaze iz dugogodišnjeg poznanstva i prijateljskih druženja. Smatra da je razlika između pravnih i fizičkih osoba jasno istaknuta u svim dijelovima predmetne odluke i ona ni na koji način ne umanjuje zaključak da su na temelju ugovora o poslovnoj suradnji koji su bili sklopljeni između INA-Industrija nafte d.d. i Soboli d.o.o. te potom između Peritus savjetovanja d.o.o. i Drimia d.o.o., ujedno i tužitelj kao suvlasnik Soboli d.o.o. te suprug suvlasnice i direktorice Drimia d.o.o., i Josip Petrović kao član uprave INA-Industrija nafte d.d. te vlasnik i direktor Peritus savjetovanja d.o.o., bili u poslovnom odnosu. Smatra da je pravilno utvrđeno da iz opisanih poslovnih odnosa proizlaze privatni interesi kako samih trgovačkih društava, tako i privatni interesi fizičkih osoba koji putem poslovanja trgovačkih društava u kojima obavljaju određene funkcije i u kojima imaju udjele u vlasništvu, ostvaruju ili mogu ostvarivati i svoju osobnu, financijsku korist. U odnosu na pojmove „obavljanja poslova izvještavanja i savjetovanja o razvoju i stanju naftne i plinske industrije u RH“ koje u svom očitovanju koristi Peritus savjetovanje d.o.o. te pojma obavljanja „obavještajnih“ poslova koji se spominje u izreci osporene odluke, ističe da je riječ

o sinonimima. Dodaje da sukladno standardnom hrvatskom jeziku, izvještavanje podrazumijeva podnošenje izvještaja u određenoj strukturiranoj formi primjerice u formi pisanih obrazaca i pisanih izvještaja, dok obavještavanje znači prenošenje određenih informacija na manje formalan odnosno na neformalan način, usmeno kao obavijest o nekome ili nečemu. Budući iz dostavljene dokumentacije i javnih očitovanja Josipa Petrovića proizlazi da Peritus savjetovanje d.o.o. usluge za MOL nije podnosio pisane izvještaje, već je usmenim putem MOL informirao, odnosno obavještavao o trendovima i tekućim pitanjima u naftnoj, plinskoj i energetske industriji u Republici Hrvatskoj i regiji, u izreci odluke je na temelju prikupljenih podataka i dokumentacije navedeno da je Peritus savjetovanje d.o.o. za MOL obavljalo niz obavještajnih i savjetodavnih usluga. Objašnjava da u arbitražnim postupcima koji se vode između Republike Hrvatske i MOL-a, stranke u sporu imaju suprotne interese. Uspjeh Republike Hrvatske u arbitražnim sporovima, nedvojbeno se može smatrati javnim interesom s kojim su privatni interesi MOL-a u jasnoj suprotnosti. Dodaje da obavljanjem usluga za MOL, Peritus savjetovanje d.o.o. nedvojbeno sudjeluje u ostvarivanju poslovnih, odnosno privatnih interesa MOL-a. Kao jedini vlasnik i direktor Peritus savjetovanja d.o.o., Josip Petrović povodom poslovnog odnosa navedenog društva s MOL-om ostvaruje svoj privatni interes, dok je iz poslovnog odnosa s Peritus savjetovanjem d.o.o., Drimia d.o.o. ostvarivalo svoj privatni interes, a kao njezin suvlasnik i direktor, supruga tužitelja ostvarila je svoj privatni interes. Pri tome se privatni interes supruge tužitelja izjednačuje s osobnim privatnim interesom tužitelja kao dužnosnika. Neupitno, prema mišljenju tuženika, postoji privatni, pa čak i financijski interes, neovisno o tome je li iz prihoda koji proizlaze iz tog poslovnog odnosa isplaćivana dobit. Nije od utjecaja niti nesporna činjenica da je brak tužitelja s Anom Karamarko kao suvlasnicom i direktoricom Drimia d.o.o. sklopljen 2015. godine kao i da je i nakon sklapanja braka postojao poslovni odnos između Drimia d.o.o. i Peritus savjetovanja d.o.o., kao što je nedvojbeno da su tužitelj i njegova supruga bili u određenom odnosu i prije sklapanja braka kao i tijekom trajanja predmetne poslovne suradnje. Ostaje kod utvrđenja da je poslovni odnos između Peritus savjetovanja d.o.o. i Drimia d.o.o. nastao neposredno nakon osnivanja Drimia d.o.o. te da su prva tri računa tog društva ispostavljena upravo Peritus savjetovanju d.o.o., pa je u tom razdoblju Peritus savjetovanje d.o.o., društvu Drimia d.o.o. bio glavni i pretežit klijent. Također smatra da je pravilno utvrdio da isplata pojedinih iznosa nije bila u skladu s ugovornim odredbama, pa je tako iznos od 66.250,00 kn isplaćen neposredno uoči raskida poslovne suradnje. Mišljenja je da navod tužitelja da se navedena isplata, između ostalog, odnosi na zaostale kvartalne bonuse za 2013. godinu, potvrđuje zaključak da pojedine isplate nisu bile u skladu s ugovornim odredbama. Naime, između stranaka je bilo ugovoreno da Drimia d.o.o. za uredno, cjelovito i pravodobno izvršenje usluga pripada pravo na bonus koji će se isplatiti nakon svakog kvartala u godini, pa je stoga bonus za 2013. godinu trebao biti isplaćen u 2013., odnosno prije isplate bonusa za kvartale iz 2014. i 2015. godine. Iz opisanih detalja proizlazi da je u suštini poslovnog odnosa između Drimia d.o.o. i Peritus savjetovanja d.o.o. bio usmeni dogovor i razina poslovne korektnosti koja se očito nadovezuje na prethodno uspostavljene privatne i prijateljske odnose, odnosno da za društvo Drimia d.o.o., Peritus savjetovanje d.o.o., a time i Josip Petrović, nije bio samo prosječni poslovni partner. Ističe da su u obrazloženju odluke naglašene one pojedinosti iz kojih proizlazi povezanost okolnosti zbog kojih, promatrajući ih u njihovoj sveukupnosti, postoji mogući sukob interesa tužitelja. Naglašava da poslovni odnos INA-Industrija nafte d.d. i Soboli d.o.o. u razdoblju u kojem je tužitelj imao udjele u vlasništvu tvrtke Soboli d.o.o., a Josip Petrović obavljao funkciju člana uprave INA-Industrija nafte d.d., utječe ili može utjecati na nepristranost tužitelja u obnašanju dužnosti prvog potpredsjednika Vlade u smislu članka 2. stavka 2. ZSSI-a, kada tužitelj sudjeluje u donošenju odluka o procesnim pitanjima u arbitražnim postupcima koji se vode između Republike Hrvatske i MOL-a. Navedeno je ocijenjeno kao dodatna okolnost koja upućuje na povezanost tužitelja s Josipom Petrovićem iz koje proizlazi da je povodom poslovnih odluka koje je

donosio Josip Petrović kao član uprave INA-Industrija nafte d.d., tužitelj ostvario neizravnu financijsku korist, kao svoj privatni interes koji se ostvario putem dobiti ostvarene poslovanjem trgovačkog društva Soboli d.o.o. Nesporno je da ovako utvrđena povezanost proizlazi iz poslovnog odnosa između dvije pravne osobe, a ne iz izravnog poslovnog odnosa tužitelja i Josipa Petrovića kao fizičkih osoba, no okolnost da su u poslovnom odnosu bile tvrtke, a ne izravno tužitelj i Josip Petrović ne umanjuje značaj tog poslovnog odnosa i njegov utjecaj na nepristranost tužitelja u obnašanju javne dužnosti kada tužitelj sudjeluje u procesima donošenja odluka koje utječu na privatne interese MOL-a. Ističe da je osobne i poslovne odnose koji putem supruge dužnosnika i trgovačkih društava u vlasništvu tužitelja, njegove supruge i Josipa Petrovića povezuju dužnosnika s Josipom Petrovićem, a iz kojih proizlazi mogući sukob interesa u smislu članka 2. stavka 2. alineje 3. ZSSI-a, ocijenio u njihovoj sveukupnosti s jedne strane, te povezanosti Josipa Petrovića putem poslovanja Peritus savjetovanje d.o.o., s ostvarivanjem poslovnim (privatnih) interesa MOL-a s druge. Skreće pozornost da slučaju dvojbe o mogućem sukobu interesa, dužnosnik je dužan učiniti sve što je potrebno da odijeli privatni od javnog interesa. Dodaje da je, nakon što je tužitelj stupio na dužnost prvog potpredsjednika Vlade, raskinut poslovni odnos između Drimia d.o.o. i Peritus savjetovanje d.o.o. te da je činjenica da je tužitelj stupio na dužnost prvog potpredsjednika Vlade jedan od izričitih razloga zbog kojeg je poslovni odnos raskinut. Stoga zaključuje da su tužitelj i njegova supruga bili svjesni da poslovni odnos koji tužitelja povezuje s Josipom Petrovićem, može utjecati na obnašanje dužnosti prvog potpredsjednika Vlade s obzirom na odluke koje je tužitelj u obavljanju te dužnosti ovlašten i dužan donositi. Smatra da se neosnovano tužitelj poziva na odluku Ustavnog suda broj U-III-412/2016. od 3. lipnja 2016., jer se ona odnosi na izreke u kojima tuženik utvrđuje povredu neke od odredbi ZSSI-a za koju se sukladno članku 42. istoga Zakona, dužnosnicima mogu izreći sankcije, stoga ova odluka Ustavnog suda nije primjenjiva u konkretnom slučaju. Ističe da tužitelju sankcija za utvrđene okolnosti konkretnog slučaja nije niti izrečena, jer, iako postoji sukob interesa, nije došlo i do počinjenja nekog od zabranjenog djelovanja. No to ni na koji način ne isključuje postojanje utvrđenog sukoba interesa i činjenicu da tužitelj nije postupao sukladno obvezama koje su propisane člankom 5. ZSSI-a.

Slijedom svega navedenog tuženik predlaže sudu donošenje presude kojom se tužba i tužbeni zahtjev odbija u cijelosti. Tuženik traži održavanje rasprave u predmetnom upravnom sporu.

Sud je 26. rujna 2016. u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i službene osobe tuženika održao raspravu čime je strankama sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12. i 152/14. - dalje u tekstu ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima druge stranke te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na raspravi opunomoćenik tužitelja predlaže saslušanje Milijana Brkića, Josipe Rimac i Damira Jelića na okolnost karaktera sastanka Vijeća za suradnju od 5. svibnja 2016., te o čemu se razgovaralo na sastanku i s kojim ciljem. Također predlaže saslušanje Anje Lutilsky i Ane Karamarko, suvlasnica i direktorica Drimia d.o.o. na okolnost suradnje s Peritus savjetovanje d.o.o. i izvršenih poslova kao i saslušanje tužitelja na okolnost postojanja sukoba interesa i njegove uloge u činjeničnom opusu zbog kojeg je donesena osporena odluka. U spis predaje podnesak prema kojem nedostatak postupanja tužitelja u skladu s člankom 6. ZSSI-a ne konvalidira neosnovanost osporavane odluke. Naime, tužitelj nije sudjelovao u donošenju nikakve odluke koja se tiče odnosa INA-Industrija nafte d.d. i MOL-a, pa da je i zatražio tumačenje tuženika činjenično stanje bilo bi jednako. Ponavlja navode iz tužbe u odnosu na nedostatak utvrđivanja tuženika o povoljnijem ishodu arbitražnih postupaka za Republiku Hrvatsku. Smatra da je tuženik bio dužan u osporenoj odluci upotrebljavati termine iz ZSSI-a, a to je izvješće i podnošenje izvješća. Ukazuje se i na formalni nedostatak osporenog rješenja u kojem se utvrđuje povreda za koju se ne određuje sankcija. Mišljenja je da je sporna

primjena članka 2. stavka 2. alineje 3. ZSSI-a obzirom da se ne može svako ponašanje i na svakom mjestu podvesti pod tu odredbu članka, koji je u konkretnom slučaju tumačen ekstenzivno.

Službena osoba tuženika smatra da je saslušanje predloženih svjedoka nesvršishodno obzirom da su na predloženu okolnost svi svjedoci dali svoje očitovanje tijekom upravnog postupka. Nesvršishodnim smatra i saslušanje suvlasnica i direktorica Drimia d.o.o., jer za ovaj predmet nije relevantna bilanca tog društva niti poslovni odnos između Drimia d.o.o. i Peritus savjetovanje d.o.o., već povezanost tužitelja i Josipa Petrovića koja proizlazi iz svih utvrđenih činjenica tijekom provođenja upravnog postupka. U odnosu na danas zaprimljeni podnesak ističe se da je prilikom donošenja osporene odluke gledana svrha ZSSI-a i način na koji bi se dužnosnik trebao ponašati u obnašanju svoje dužnosti. Naglašava kako je tužitelju utvrđena najblaža gradacija sukoba interesa kao situacija u kojoj privatni interesi mogu utjecati na njegovu nepristranost. Ukazuje da se u postupku nije utvrđivalo je li došlo do neke druge povrede zakona za koju bi se mogla izreći sankcija, već je ocjenjivano je li u utvrđenim okolnostima narušena objektivnost i nepristranost tužitelja u obnašanju dužnosti prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske. Također se nije utvrđivao javni interes arbitražnih sporova između Republike Hrvatske i MOL-a, odnosno koji je način najbolji za rješavanje tih postupaka, već je uzelo u obzir okolnost da izneseni stav tužitelja nije u skladu sa stavom političke stranke čiji je on član kao i da je narušena njegova nepristranost u načinu rješavanja tih sporova, obzirom na cjelokupno utvrđeno činjenično stanje kojim se utvrđuje povezanost između tužitelja i u konačnici MOL-a. Smatra da iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je ponašanje tužitelja narušilo povjerenje građana u motive zagovaranja određenih rješenja. Skreće pozornost da je na Vijeću za suradnju izneseni stav tužitelja bio u sklopu drugih prijedloga o kojima se utvrđivala zajednička suradnja, radi čega se ne radi o čistom iznošenju osobnog stava, odnosno tužitelj je prezentirao stav radi njegovog usvajanja na samom sastanku Vijeća, a potom i na Vladi.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja sud je izveo dokaze uvidom u sudski spis te isprave priložene спису tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prije svega valja reći da bez obzira što je Zakonom o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11., 12/12., 126/12. i 57/15., dalje u tekstu: ZSSI), propušteno propisati ima li mjesta pravnom lijeku protiv odluka Povjerenstva u situacijama kada nije izrečena sankcija zbog kršenja odredaba tog Zakona, kao što je u predmetnom slučaju, ne isključuje se prema ocjeni suda primjena ZUS-a, odnosno primjena općeg pravila da se protiv pojedinačnog akta donesenog od strane javnopravnog tijela treba osigurati sudska zaštita prava i pravnih interesa stranaka. Stoga se tužitelju zbog propusta zakonodavca ne smije i ne može ograničiti, spriječiti niti umanjiti pristup pravnom lijeku, u konkretnom slučaju podnošenje tužbe protiv naprijed označene odluke tuženika.

U konkretnom slučaju je nesporno da je mađarska naftna kompanija MOL 26. studenoga 2013., pred Međunarodnim sudom za rješavanje investicijskih sporova u Washingtonu, pokrenula arbitražni postupak protiv Republike Hrvatske radi neispunjavanja obveze iz Glavnog ugovora o plinskom poslovanju i njegovih dodataka, dok je Republika Hrvatska 17. siječnja 2014., pokrenula arbitražni postupak protiv MOL-a pred Komisijom UN-a za međunarodno trgovačko pravo (UNCITRAL) u Ženevi radi proglašenja ništetnim izmjene Ugovora o upravljačkim pravima iz 2009. Naime, navedeni arbitražni postupci pokrenuti su radi razrješavanja upravljačkih odnosa i načina plinskog poslovanja u INA-Industrija nafte d.d., društvu od strateškog interesa za Republiku Hrvatsku.

U odnosu na navedene arbitražne postupke, tužitelj se 30. svibnja i 6. lipnja 2016., očitovao da je više puta za vrijeme obnašanja dužnosti prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske, javno iznosio osobni stav o povlačenju iz arbitražnih postupaka i Republike Hrvatske i MOL-a, smatrajući to najboljim političkim rješenjem za zaštitu

hrvatskih nacionalnih interesa obzirom na neizvjesnost ishoda tih postupaka, visinu troškova koje Republika Hrvatska ima u financiranju arbitraže i financijske posljedice koje bi Republika Hrvatska imala u slučaju gubitka spora. Ističe da izneseni stav nije implementiran niti u jednu službenu odluku Hrvatske demokratske zajednice, čiji je predsjednik. Prema navodima tužitelja navedeno mišljenje iznio je i na sastanku Vijeća za suradnju održanom 5. svibnja 2016. kao jedno od mogućih rješenja otvorenih pitanja između INA-Industrija nafte d.d. i MOL-a, bez inzistiranja na donošenju konkretnog stava na tom sastanku.

Među strankama je nesporno da je Vijeće za suradnju Domoljubne koalicije i MOSTA nezavisnih lista osnovano radi usuglašavanja politika tih političkih opcija kao i predlaganja kadrova na izvršne funkcije u tijelima javnih vlasti te upravama državnih i javnih poduzeća. Sudionici sastanka Vijeća za suradnju održanog 5. srpnja 2016. i to Milijan Brkić, Josipa Rimac, Ivica Relković, Miroslav Šimić, Bruno Iljkić i Anto Čikotić, potvrdili su da se na tom sastanku raspravljalo o navedenim arbitražnim postupcima zajedno sa rješavanjem kadrovskih pitanja koja se odnose na čelna mjesta PNUSKOK-a i Ravnateljstva policije. Prema očitovanju Ivice Relkovića, Miroslava Šimića, Brune Iljkića i Ante Čikotića, na održanom sastanku tužitelj je sugerirao odustajanje od navedenih arbitražnih postupaka, dok iz očitovanja Milijana Brkića i Josipe Rimac proizlazi da u odnosu na izneseni prijedlog rješavanja navedenih arbitražnih postupaka nije bilo pritisaka niti uvjetovanja na predstavnike MOSTA nezavisnih lista.

Nesporno je također da su u medijima objavljena informacija da je Josip Petrović svjedok u arbitražnom postupku pred Komisijom UN-a za međunarodno trgovačko pravo (UNCITRAL) radi čega su novinari od tužitelja 19. kolovoza 2016. zatražili pojašnjenje svih okolnosti njegovog odnosa s Josipom Petrovićem. Tužitelj je u izjavama za medije potvrdio da ima saznanja o tome da će svjedočenje Josipa Petrovića, s kojim je u prijateljskom odnosu od 1991., biti u korist interesa Republike Hrvatske.

Prema podacima iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu pod matičnim brojem subjekta 080000604 i očitovanja INA-Industrija nafte d.d. od 10. lipnja 2016, Josip Petrović bio je član uprave INA-Industrija nafte d.d. od 2004. godine do 10. veljače 2011. te je ujedno bio pokretač postupka nabave i potpisnik Ugovora o pružanju konzultantskih usluga br. 1101-00033-04 od 16. prosinca 2004., Aneksa 1 Ugovoru br. 112-04 od 10. prosinca 2005., Ugovora broj: 004-06 od 27. veljače 2006. te Ugovora broj 039-06 od 27. rujna 2006. s Aneksom od 10. siječnja 2007., sklopljenih sa Soboli d.o.o u kojem je tada 20% udjela u vlasništvu imao tužitelj. U razdoblju od 8. siječnja 2003. do 18. listopada 2006., kada je poslovne udjele u Soboli d.o.o. imao tužitelj, na temelju sklopljenih ugovora s INA-Industrija nafte d.d. ostvaren je promet za 2003. godinu u iznosu od 1.090.512,00 kn, za 2004. godinu u iznosu od 887.211,60 kn, za 2005. godinu u iznosu od 3.380.864,00 kn te za 2006. godinu u iznosu od 2.227.683,68 kn. INA-Industrija nafte d.d. u poslovnom odnosu je sa Soboli d.o.o. (kasnije Centar za informatiku i poslovno savjetovanje d.o.o.) od 2003. do 2014., u kojem razdoblju je isplatila tom društvu 35.016.301,18 kn.

Za vrijeme obnašanja dužnosti člana uprave INA-Industrija nafte d.d., Josip Petrović je Izjavom o osnivanju od 12. listopada 2010. osnovao Peritus savjetovanje d.o.o., čiji je jedini osnivač i direktor (uvid u sudski registar). Iz očitovanja Peritus savjetovanje d.o.o. od 31. svibnja 2016., proizlazi da je to društvo u poslovnoj suradnji s MOL-om na temelju ugovora od 14. veljače 2011., koja suradnja obuhvaća savjetovanje i izvještavanje o aktivnostima koje se odnose na razvoj naftne i plinske industrije u Republici Hrvatskoj i regiji, te sudjelovanje na konferencijama u ime MOL-a na poseban zahtjev, s tim da je konzultantski posao koji Peritus savjetovanja d.o.o. obavlja za MOL registriranje i opisivanja stanja i situacija, a ne njihovo mijenjanje u bilo čiju korist. Poslovna suradnja Peritus savjetovanja d.o.o. s MOL-om, nastala je četiri dana nakon što je direktor tog društva, Josip Petrović prestao biti član uprave INA-Industrija nafte d.d., a opisani ugovorni odnos ugovoren je do kraja 2016. godine. Prihod Peritus savjetovanja d.o.o. ukazuje da je pretežito ostvaren od

strane MOL-a, obzirom da je u 2012. ostvaren prihod od 2.463.908,00 kn, od čega je prihod od MOL-a 1.534.573,00 kn, u 2013. godini ukupan prihod iznosio je 2.801.585,00 kn, od toga prihod od MOL-a iznosi 1.771.572,00 kn, u 2014. godini prihod je iznosio 2.158.130,00 kn, od toga je prihod od MOL-a 1.784.958,00 kn i za 2015. godinu ukupan prihod je 2.060.673,00 kn, od toga prihod od MOL-a iznosi 1.781.616,00 kn.

Peritus savjetovanje d.o.o. je 1. veljače 2012. ugovorilo poslovnu suradnju s Drimia d.o.o. i to neposredno nakon osnivanja tog društva (Izjava o osnivanju od 12. siječnja 2012.), a što je tom novonastalom društvu bila prva poslovna suradnja. Ugovor o poslovnoj suradnji od 1. veljače 2012., koji je priložen spisu, sklopili su ime navedenih društava Josip Petrović, direktor Peritus savjetovanje d.o.o., kao naručitelj i Ana Šikić (sada supruga tužitelja), direktorica i suvlasnica za Drimia d.o.o., kao izvršitelj. Predmet sklopljenog ugovora je analiza medija u regiji (Hrvatska, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Srbija, Makedonija), analiza medijskih aktivnosti/tržišnih komunikacija industrije energetike i trgovačkih centara (naručiteljevih klijenata i konkurencije), praćenje i analiza trendova industrije energetike i segmenta trgovačkih centara, savjetodavne marketinške i PR-usluge, sudjelovanje na poslovnim sastancima i konferencijama u svojstvu predstavnika naručitelja na temelju njegovog eksplicitnog zahtjeva te savjetovanje o bilo kojem drugom poslovnom pitanju dogovorenom među strankama. Prema očitovanju Drimia d.o.o. od 30. lipnja 2016., usluge koje je su obavljene za Peritus savjetovanje d.o.o. odnose se na prikupljanje informacija temeljenih na medijskim analizama i refleksijama određenih industrija na medije, koje Peritus savjetovanje d.o.o., prema diskrecijskoj ocjeni, koristi u okviru savjetovanja svojih klijenata. Poslovni odnos između navedenih društava raskinut je 31. prosinca 2015., a prema dostavljanim očitovanjima razlog je smanjena potreba za uslugama koje je su bile predmet ugovornog odnosa što je koincidiralo s održavanjem parlamentarnih izbora i svih naknadnih događanja iz kojih je bilo razvidno da će tužitelj, suprug direktorice društva Drimia d.o.o., postati član Vlade Republike Hrvatske. Ukupan prihod koji je Drimia d.o.o. ostvarila za vrijeme navedene poslovne suradnje je 1.188.150,32 kn.

Svrha ZSSI-a je sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti (članak 1. stavak 2. ZSSI).

Člankom 2. stavkom 2. alineja 3. ZSSI-a propisano je da sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti.

Odredbom članka 5. stavka 1. ZSSI-a propisano je da dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana.

Građani imaju pravo biti upoznati s ponašanjem dužnosnika kao javnih osoba, a koje su u vezi s obnašanjem njihove dužnosti (stavak 5.).

Člankom 6. stavkom 4. ZSSI-a propisano je da je nakon izbora ili imenovanja na javnu dužnost dužnosnik dužan urediti svoje privatne poslove kako bi se spriječio predvidljivi sukob interesa, a ako se takav sukob pojavi dužnosnik je dužan razriješiti ga tako da zaštiti javni interes. U slučaju dvojbe o mogućem sukobu interesa dužnosnik je dužan učiniti sve što je potrebno da odijeli privatni od javnog interesa.

U konkretnom slučaju među strankama je sporna primjena članka 2. stavka 2. alineje 3. ZSSI-a na činjenično stanje utvrđeno tijekom upravnog postupka.

Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci i rješenju, broj: U-I-2414/2011., U-I-3890/11 i U-I-4720/2012 od 7. studenoga 2012. (Narodne novine, broj 126/12.), ocjenjujući članak 2. stavak 2. ZSSI-a s Ustavom Republike Hrvatske, primjećuje da je središnji i najvažniji element sukoba interesa, to jest onaj koji ga u pravnom smislu bitno obilježava i određuje mu granice i okvir, zakonodavac stavio tek na posljednje mjesto (to jest u treću alineju stavka 2.

članka 2. ZSSI-ja). Radi pravilnog razumijevanja tog instituta, članak 2. treba se čitati zajedno s člankom 6. stavkom 4. ZSSI-a. Sukob interesa obuhvaća niz različitih životnih situacija u kojima se može zateći ili naći osoba u času preuzimanja javne funkcije ili tijekom njezina obnašanja. Za te je situacije karakterističan susret pojedine činjenice iz privatnog života osobe i činjenice da ta osoba obnaša određenu javnu funkciju. Te situacije često nastaju neovisno o volji osobe, spletom niza životnih okolnosti. Međutim, kad dođe do tog susreta privatnog i javnog, objektivno se javlja bojazan da bi postojeći privatni interesi osobe mogli kompromitirati javni interes društvene zajednice time što bi mogli utjecati na neovisno, nepristrano i objektivno obnašanje njezinih službenih ovlasti. Objektivno postoji i bojazan da bi takva osoba mogla iskoristiti oficijelno svojstvo javnog dužnosnika kako bi zaštitila, sačuvala ili unaprijedila te svoje specifične privatne interese. Sukob interesa, prema tome, nije korupcija niti je sprječavanje, odnosno rješavanje već nastalog sukoba interesa područje koje na bilo koji način pripada kaznenom pravu ili nezakonitom postupanju općenito. Svrha je mjera koje propisuje ZSSI pravodobno sprječavanje predvidljivog, odnosno potencijalnog sukoba interesa, odnosno djelotvorno rješavanje već postojećeg ili novonastalog sukoba. Svrha sankcija koje propisuje ZSSI, prema tome, nije kažnjavanje dužnosnika zato što se zatekao u sukobu interesa. Njihova je svrha kažnjavanje onih koji se ne pridržavaju zakonskih obveza propisanih ZSSI-em. Ta je pravna distinkcija iznimno važna za pravilno razumijevanje instituta sukoba interesa. Drugačije rečeno, područje koje uređuje ZSSI pripada upravnom pravu. Prema domaćoj klasifikaciji, riječ je o administrativnim mjerama i administrativnim kaznama zbog povreda odredaba ZSSI-a. Mjere protiv dužnosnika koji krše odredbe ZSSI-a, međutim, ne smiju biti zasnovane na pretpostavci da se utvrđivanjem povrede ZSSI-a zapravo utvrđuje postojanje samog sukoba interesa s koruptivnim obilježjima ili pak postojanje samog djela korupcije. To je granica koja mora biti jasno povučena. Na toj granici prestaje djelovanje ZSSI-a i njime ustanovljenog nadzornog tijela (Povjerenstva) te započinje djelovanje kaznenog zakonodavstva i njime ustanovljenih tijela kaznenog progona. Drugačije rečeno, Povjerenstvo osnovano ZSSI-em pripada skupini tzv. preventivnih antikorupcijskih tijela kojima je zadaća provođenje politike »koja promiče sudjelovanje društva i odražava načela vladavine prava, pravilnog upravljanja javnim poslovima i javnom imovinom, čestitost, transparentnost i odgovornost« i, kad je to primjereno, nadgledanje i usklađivanje provedbe te politike te povećanje i širenje spoznaja o sprječavanju korupcije« (članci 5. i 6. KpK/05).

Slijedom navedenog sud smatra da je tužitelj kao dužnosnik bio u obvezi prije zagovaranja određenih rješenja u odnosnima INA-Industrija nafte d.d. i MOL-a, urediti svoje privatne poslove kako bi se spriječio predvidljivi sukob interesa te upoznati javnost, odnosno građane sa svim okolnostima koje bi ga do sukoba interesa mogle dovesti. Međutim, tužitelj unatoč člankom 2. stavkom 2. ZSSI-a propisanoj transparentnosti u obnašanju svoje dužnosti, nije niti nakon izravnog upita novinara o svjedočenju Josipa Petrovića u jednom od navedenih arbitražnih postupka iznio sve okolnosti koje ga povezuju s tom osobom, a kako bi očuvao povjerenje građana da na donošenje odluka neće utjecati privatni interesi koji su u suprotnosti s javnim. Sud također smatra da javni interes nalaže da dužnosnik odluke donosi objektivno, nepristrano i s transparentnim motivima i razlozima njihovog donošenja radi čega je pravilno tuženik ocjenjivao je li osobno zalaganje tužitelja kao prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske, da se na određeni način riješe navedeni arbitražni postupci, o čemu politička stranka čiji je predsjednik nije zauzela stav, motivirano njegovim privatnim interesima.

Uzimajući u obzir utvrđeno činjenično stanje, Josip Petrović kao direktor i jedini osnivač društva Peritus savjetovanje d.o.o., obavljanjem poslova savjetovanja i izvještavanja o razvoju i stanju naftne i plinske industrije u Republici Hrvatskoj za MOL sudjeluje u ostvarivanju poslovnih interesa MOL-a koji su, u odnosu na ishod arbitražnih postupaka, u suprotnosti s javnim interesom Republike Hrvatske. Pored nesporne dugotrajne prijateljske povezanosti između Josipa Petrovića i tužitelja, utvrđena je i njihova interesna povezanost

tijekom poslovne suradnje ugovorene između INA-Industrija nafte d.d., čiji je član uprave bio Josip Petrović i Soboli d.o.o., čiji je tužitelj bio direktor i suvlasnik. Interesna povezanost tužitelja i Josipa Petrovića očituje se poslovnim odnosu između društava Peritus savjetovanja d.o.o., čiji je direktor i jedini osnivač Josip Petrović i Drimia d.o.o., čiji je direktor i suvlasnik tužiteljeva supruga. Subjektivna značaj naprijed navedenog poslovnog odnosa ugovorenog na neodređeno vrijeme, odnosno njegov utjecaj na tužiteljev potencijalni sukob interesa, dokazuje i činjenica da je po okončanju parlamentarnih izbora, a u trenutku kada je bilo izvjesno da će tužitelj biti potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske, taj poslovni odnos raskinut. Budući da značaj tog poslovnog odnosa evidentno može dovesti do stanja potencijalnog sukoba interesa, po mišljenju suda tužitelj je bio dužan javnosti predložiti njegovo postojanje i razloge raskida, a što je tužitelj propustio učiniti. Imajući na umu interesnu povezanost tužitelja i Josipa Petrovića koja proizlazi iz osobnih i poslovnih odnosa tijekom dužeg vremenskog perioda, a koji odnosi su rezultirali uspješnom poslovnom suradnjom i financijskom koristi tih društava, pa tada i financijskom koristi osoba koje tim društvima upravljaju kao i činjenicu da tužitelj nije prije zagovaranja određenog načina rješavanja navedenih arbitražnih sporova za vrijeme obnašanja svoje dužnosti iznio sve okolnosti koje ga povezuju s Josipom Petrovićem, prema ocjeni suda, objektivnost tužitelja mogla bi biti ugrožena u pitanjima koja mogu izravno ili neizravno biti povezana s ostvarivanjem privatnih interesa Josipa Petrovića, odnosno društva u njegovom isključivom vlasništvu, a samim tim i privatnim interesima njegovog poslovnog partnera MOL-a.

Ističe se kako je tužitelj na sastanku Vijeća za suradnju 5. svibnja 2016., u kojem je sudjelovao u svojstvu potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i predsjednika jedne političke stranke, zagovarao određeni način rješavanja navedenih arbitražnih sporova koji se, obzirom na svrhu tog sastanka, mogao implementirati u odluke nadležnih tijela državne vlasti. Sud smatra da izneseni stav tužitelja (posebno imajući na umu da stranka koju tužitelj predstavlja nije zauzela stav o načinu rješavanja arbitražnih postupaka), u percepciji javnosti može biti povezan s interesima koji proizlaze iz svih naprijed navedenih poslovnih odnosa, a čime tužitelj narušava zadobiveno povjerenje građana.

Na temelju činjenica utvrđenih u postupku prije donošenja osporenog rješenja, tuženik je pravilno i zakonito ocijenio da postoje okolnosti koje mogu utjecati na nepristranost tužitelja kao prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske prilikom donošenja odluka koje utječu na sporna pitanja u odnosima INA-Industrija nafte d.d. i MOL-a, kao i da je propustio postupati u skladu s načelima koje dužnosnika obvezuju prilikom obnašanja dužnosti.

U odnosu na prigovore tužitelja da tuženik u svojem rješenju nije utvrdio razdoblje sukoba interesa i sankciju, valja reći da je tužitelju utvrđen potencijalan, odnosno predvidljivi sukob interesa, s jasno opisanim konkretnim okolnostima koji do te mogućnosti dovode, čime je tuženik iskoristio svoju ovlast pravodobnog sprječavanja sukoba interesa u obnašanju javne dužnosti tužitelja.

Sud je odbio dokazni prijedlog za saslušanje Milijana Brkića, Josipe Rimac i Damira Jelića na okolnost karaktera sastanka Vijeća za suradnju održanog 5. svibnja 2016. kao i saslušanje Anje Lutilsky i Ane Karamarko, suvlasnica i direktorica Drimia d.o.o. na okolnost suradnje sa društvom Peritus savjetovanje d.o.o. i izvršenih poslova Drimia d.o.o. Ovo iz razloga što su se predloženi svjedoci na iste okolnosti očitovali tijekom upravnog postupka.

Naposljetku, sud je odbio dokazni prijedlog za saslušanje tužitelja na okolnost postojanja sukoba interesa i njegove uloge u činjeničnom stanju zbog kojeg je donesena osporena odluka uzimajući u obzir načelo učinkovitosti (članak 8. ZUS-a). Ovo iz razloga što se tužitelj na predloženu okolnost dva puta očitovao tijekom upravnog postupka, dok u upravnom sporu nije ukazao na druge činjenice o kojima bi mogao svjedočiti.

Slijedom navedenog, tužitelj svojim prigovorima nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja, jer je prema ocjeni suda rješenje doneseno u zakonito provedenom

postupku, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu, 26. rujna 2016.

Sutkinja
Kristina Senjak Krunić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. Odvjetnik Ivo Farčić, Odvjetničko društvo Farčić & Šarušić, 10000 Zagreb, Baštijanova 2A
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Kneza Mutimira 5
3. U spis

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik
Snježana Miletic

